

[Langkilde.]

tigere på de højere indkomster; det er der ikke noget mærkeligt i. Går det den modsatte vej, og f. eks. to erhvervsvirksomheder, en lille og en stor, begge har en nedgang i indkomsten på 5 pct. f. eks. på grund af svigtende omsætning, så vil den store virksomhed i kraft af, at skatten samtidig går mere ned, fordi den er under progressionen, faktisk have et mindre tab end den lille virksomhed. Jeg synes, man må sige, at det, man tilstræber fra oppositionspartiernes side ved et forslag om at lade forsikringsfradraget give sig udtryk i et nedslag i skatten, i virkeligheden er udtryk for en skærpelse af progressionen på dette specielle punkt. Og så kan man spørge hr. Grünbaum og hr. Ømann: er det kun på dette specielle punkt, er det kun med hensyn til forsikringsfradragene, man ønsker en sådan skærpelse, eller er der andre fradrag, som man kan underkaste samme vurdering? For det må jo erkendes, at det gælder for alle fradrag, at de har forskellig virkning, efter om man er inde under en kraftig progression eller man ikke er det.

Hvad angår procentspørgsmålet, er forholdet det, at der i sin tid er foreslået 35 pct., og dette forslag står ved magt. Men der er stillet ændringsforslag fra socialdemokratiets og SFs side om at gå op til 40 pct. Man havde tidligere en særlig indkomstskat på 30 pct., og da lå denne sats her på 25 pct. Nu sætter man den særlige indkomstskat op til 40 pct., og satsen her kommer altså på 35 pct. Der kan vel være rimelighed i en vis forskel mellem de to satser; man må jo erkende, at der er et bundfradrag i den særlige indkomstskat, som vel kan gøre det naturligt, at der er en vis forskel mellem de to satser, og det har man altså fra regeringspartierne side ønsket at fastholde.

Så er der stillet ændringsforslag om forbud mod nytægning af indekskontrakter fra en bestemt dag i maj måned. Det er vor opfattelse, at problematikken omkring en fortsat tegning af indekskontrakter må være helt afhængig af, hvilke andre muligheder

man skaber for en begunstigelse af opsparingen. Det har vist sig at være en overordentlig gavnlig metode, man har brugt. Der er i alt fald tale om en meget betydelig tegning og, man må vel tilføje, tegning i et befolkningsområde, som er overordentlig bredt sammenlignet med så mange andre opsparingsordninger. Disse indekskontrakter har altså virkelig vist sig at have en, jeg var lige ved at sige folkelig tiltrækningskraft. Det er et meget stort tal, og de statistikker, vi har set fra banker og sparekasser, viser, at det er folk med jævne indtægter, som i vidt omfang har tegnet disse kontrakter. Vi mener, at disse kontraktmuligheder må opretholdes, indtil der skabes andre muligheder af tilsvarende art for at stimulere opsparingen. Man kan i alt fald konstatere som en generel erfaring, at det ikke er muligt at få virkelige opsparingsordninger med nogen tiltrækningskraft, medmindre de er knyttet til en skattemæssig begunstigelse.

Hr. Grünbaum var meget kritisk over for ændringsforslaget vedrørende det tidspunkt, ordningen skal træde i kraft. Jeg må nok sige, at de sammenligninger, hr. Grünbaum dér foretog med andre ændringer i skattesatser, kan jeg ikke være helt enig i. Jeg synes, man må sige, at der for disse forsikringskontrakter og andre former for kontrakter af pensionsmæssig karakter er tale om et egentligt kontraktforhold indgået under en ganske klar forudsætning, som gør det urimeligt, at der gribes ind i denne kontrakt. Det er klart, at vi skal søge at lukke hullerne i denne lovgivning, og jeg mener, vi er kommet et meget, meget langt skridt frem i den retning. Der var lukket mange huller ved det oprindelige lovforslag; vi har lukket yderligere et par stykker under vores behandling i udvalget, og det mener jeg er helt rigtigt. Men på den anden side skal man efter min opfattelse ikke gribe ind i nogle kontraktforhold, som er indgået under udtrykkelige forudsætninger, som de pågældende havde lov til at tro ville bestå. Derimod får loven virkning for fremtiden, både for de indbetalinger, som sker efter lovens